

УДК 343.01

Максим Калатур,

канд. юрид. наук, доцент,

докторант Національної академії внутрішніх справ

НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПОКАЗНИКІВ ОЦІНКИ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧИХ ОРГАНІВ

У статті досліджено сучасний стан та нормативно-правове забезпечення оцінки службової діяльності слідчих органів. Охарактеризовано наявні недоліки та можливості вдосконалення оцінки службової діяльності слідчих органів. Вироблені пропозиції щодо оптимізації показників оцінки службової діяльності слідчих органів відповідно до підслідності кримінальних правопорушень за КПК України.

Ключові слова: оптимізація, показники оцінки, оцінка, службова діяльність, слідчі органи, підслідність, КПК України.

Постановка проблеми. Оцінка службової діяльності слідчих органів є досить динамічною, її кількісне та якісне вираження може зазнавати суттєвих змін за тих чи інших обставин. Водночас не викликає сумнівів, що ефективність діяльності слідчих органів за будь-яких умов вимагає об'єктивної, неупередженої, справедливої та науково обґрунтованої оцінки. Це, у свою чергу, зумовлює необхідність оптимізації показників оцінки службової діяльності слідчих органів відповідно до підслідності кримінальних правопорушень за КПК України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематику оцінки діяльності правоохоронних органів, зокрема слідчих органів, критеріїв ефективності їхньої службової діяльності вивчали М.І. Ануфрієв, О.М. Бандурка, О.А. Банчук, В.І. Борисов, Є.Ю. Захаров, В.С. Зеленецький, М.І. Іншин, Т.Є. Кагановська, Н.В. Камінська, Є.О. Крапивін, Н.П. Матюхіна, І.В. Охріменко, В.М. Плішкін, А.М. Сердюк, В.М. Тертишник та ін.

Не вирішені раніше проблеми. Проте питання саме оптимізації показників оцінки службової діяльності слідчих органів відповідно до підслідності кримінальних правопорушень за КПК України залишається практично не дослідженим. Більш того, на нормативно-правовому рівні, окрім довіри населення як критерію ефективності, не закріплено чіткого переліку конкретних показників оцінки діяльності слідчих органів та її ефективності в умовах як повсякчасної діяльності, так і особливого режиму.

Метою даної статті є вироблення пропозицій щодо оптимізації показників оцінки службової діяльності слідчих органів відповідно до підслідності кримінальних правопорушень за КПК України.

Виклад основного матеріалу. У контексті дослідження слід зауважити, що показ-

ники оцінки службової діяльності слідчих органів зумовлені, передусім, підслідністю кримінальних правопорушень за Кримінальним процесуальним кодексом України (ст. 216 Кодексу) [1].

По-перше, звернемо увагу на показники оцінки службової діяльності слідчих органів Національної поліції України. З моменту створення інституту поліції в Україні на заміну тогочасної міліції в проголошеній концепції «100 днів якості Національної поліції» одним із важливих напрямів реформи було визначено перехід в оцінці роботи поліцейських із кількісних критеріїв і показників на якісні [2]. Згідно зі ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580–VIII рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції. Також законодавчо закріплено, що оцінка рівня довіри населення до поліції проводиться незалежними соціологічними службами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України [3].

Відповідною Постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 58 (як бачимо, з інтервалом приблизно в три роки з моменту прийняття вищезгаданого закону) було затверджено Порядок проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції. Порядком визначаються основні завдання, принципи, періодичність проведення оцінки (на загальнодержавному рівні – не рідше одного разу на рік, на територіальному рівні – у разі потреби), порядок дій Національної поліції та незалежної соціологічної служби під час організації та проведення оцінки тощо [4]. Очікується, що проведення оцінки рівня довіри населення до органів і підрозділів Національної поліції дозволить виявляти проблемні питання в їх діяльності, враховувати думку громадськості для

удосконалення їхньої роботи, що сприятиме підвищенню ефективності роботи органів і підрозділів поліції, зробить їхню діяльність більш прозорою, зрозумілою та підконтрольною суспільству.

Зокрема, згідно з Порядком проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції, основними завданнями проведення оцінки є отримання інформації про оцінку населенням якості виконання органами і підрозділами Національної поліції покладених на них завдань і функцій, про відповідність роботи органів і підрозділів Національної поліції очікуванням населення, виявлення тенденцій зміни рівня довіри населення до Національної поліції та факторів, що на них впливають. Відповідно, проведення оцінки здійснюється за принципами об'єктивності опрацювання інформації про роботу органів і підрозділів Національної поліції та системності оцінювання якості їхньої роботи [5].

Крім того, доцільно зауважити, що проводить оцінку Незалежна соціологічна служба, яка: 1) готує програму проведення дослідження; 2) опитувальник за визначеними Національною поліцією питаннями; 3) проводить дослідження рівня довіри населення до Національної поліції; 4) узагальнює та аналізує результати дослідження, оцінює рівень довіри населення до Національної поліції; 5) готує підсумкову аналітичну інформацію про результати проведення оцінки; 6) надає Національній поліції підсумкову аналітичну інформацію про результати проведення оцінки. У свою чергу, індикатори, за якими здійснюється проведення оцінки, визначаються Міністерством внутрішніх справ України [5].

Тому, відповідно до ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію» [3], п. 4 Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції [5], з метою проведення оцінювання ефективності діяльності органів та підрозділів Національної поліції України Міністерством внутрішніх справ України було встановлено, що проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції України здійснюється за такими індикаторами (наказ Міністерства внутрішніх справ України від 09.11.2018 № 900 «Про встановлення індикаторів, за якими здійснюється проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції України»): 1) стан злочинності; 2) результативність діяльності поліції та недоліки поліцейської діяльності; 3) довіра до поліції та стосунки з населенням [6].

Проте, на нашу думку, у наказі Міністерства внутрішніх справ України від 09.11.2018 № 900 «Про встановлення інди-

каторів, за якими здійснюється проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції України» має місце тавтологія, адже одним із індикаторів, за якими сьогодні проводиться оцінка рівня довіри населення до Національної поліції України, є «довіра до поліції». Крім того, із зазначеного не зрозумілі, власне, показники оцінки, їх вимірність, якісне чи кількісне вираження, порівнянність тощо.

У цьому контексті Є.О. Крапивін справедливо наголошує, що якісна оцінка разом із кількісними показниками, які спираються на кримінальну статистику, може стати новою системою оцінки ефективності роботи поліції. При цьому необхідно, аби нова система оцінювання орієнтувалася на людей та їхні потреби, а не на відомчу статистику як штучний доказ ефективності своєї роботи вищому керівництву [7].

Незважаючи на активно здійснювану реформу поліції, цілком погоджуємося, що натеper взагалі відмовитися від кількісних показників неможливо, оскільки поліція все ще перебуває на стадії реформування, проте необхідно знизити значення кількісного критерію в системі оцінювання [8, с. 12-14]. Так, проголошено курс на відхід поліції від критерію оцінки роботи лише за відсотком розкриття злочинів, і планується, що кількісній оцінці підлягатимуть лише тяжкі й особливо тяжкі злочини з метою вчасного реагування у разі зміни їх динаміки, стабілізації у разі ускладнення оперативної обстановки або поширення окремих видів злочинів [9]. Водночас не менш важливо в оптимізації показників оцінки службової діяльності слідчих органів дійти одностайності у питанні про те, як обробляти та правильно трактувати отримані дані, як їх перетворювати на управлінські рішення. Це, у свою чергу, вимагає конкретизації індикаторів і показників критерію довіри до слідчих органів поліції.

У даному контексті В.І. Борисов та В.С. Зеленецький до показників оцінки службової діяльності (оцінки ефективності) відносять відсутність (зменшення) кримінальних справ, направлених судом на додаткове розслідування у зв'язку з установленнями помилками під час досудового слідства; відсутність (зменшення) незаконно порушених кримінальних справ; відсутність (зменшення) незаконного закриття кримінальних справ; дані судових органів щодо прийнятих ухвал на незаконні дії органів кримінального переслідування під час досудового розслідування; дані апеляційних та касаційних інстанцій щодо скасування або зміни рішення судів 1-ї або 2-ї інстанцій; дані Європейського суду з прав людини, які стосуються

України; фактичний стан та статистичні дані про стан злочинності в країні загалом та в конкретному регіоні за сферами суспільного життя [10, с. 129] тощо.

Натомість І.В. Охріменко пропонує здійснювати оцінку ефективності службової діяльності органів і підрозділів поліції (у т. ч. й слідчих) за системою кількісно-якісних параметрів, виходячи з характеристик їхніх властивостей: 1) показники призначення і безпосередньої первинної діяльності уповноважених суб'єктів: швидкість вжиття заходів; ступінь задоволеності заявників та потерпілих щодо реагування з боку поліції та ін.; 2) показники стану публічної безпеки і порядку: кількісно-якісні дані щодо зареєстрованих кримінальних та адміністративних правопорушень (за видами правопорушень на 1000 осіб населення); відсоток їх викриття і розслідування (деталізована кількість виявлених злочинів (за видами) тощо); 3) показники надійності: кількість скарг щодо якості обслуговування, щодо дій працівників конкретних підрозділів поліції, щодо інформування про прийняті рішення або перебіг досудового розслідування та ін.; 4) показники професійного рівня персоналу поліцейської установи: рівень професійної підготовки та перепідготовки (на 100 одиниць штатної чисельності); дотримання вимог нормативних документів, уважність і доброзичливість у відносинах із громадянами і т. п.; 5) оптимізація використання ресурсів: стан забезпечення транспортними та інформаційно-технічними засобами, розмір грошового утримання певних категорій працівників тощо; 6) загальний відсоток населення, задоволеного якістю роботи органів і підрозділів поліції: ступінь довіри населення [11, с. 141].

Отже, оскільки органи досудового розслідування є складником системи органів Національної поліції, рівень довіри населення до слідчих органів є законодавчо визначеним основним критерієм оцінки ефективності їхньої діяльності. Проте наразі в нормативно-правових документах, які регламентують порядок та інші аспекти оцінювання службової діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України (Закон України «Про Національну поліцію», Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції», наказ Міністерства внутрішніх справ України від 09.11.2018 № 900 «Про встановлення індикаторів, за якими здійснюється проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції України»), відсутні однозначні, конкретні й чіткі показники її здійснення; мають місце колізії норм

права й фрагментарність вирішення даного питання в цілому.

По-друге, розглянемо показники оцінки службової діяльності підрозділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України (НАБУ), що згідно зі ст. 38 КПК України також, поряд зі слідчими підрозділами Національної поліції України, входять до системи органів досудового розслідування в Україні [1].

Так, згідно зі ст. 1 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 р. № 1698-VII завданням НАБУ є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці. У ст. 26 даного Закону зазначається, що щороку проводиться незалежна оцінка (аудит) ефективності діяльності Національного бюро, його операційної та інституційної незалежності у тому числі шляхом вибіркового аудиту кримінальних проваджень, досудове розслідування в яких здійснювалося Національним бюро та було завершено [12].

Зазначену оцінку (аудит) проводить комісія зовнішнього контролю у складі трьох членів. Президент України, Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України щороку визначають по одному члену комісії з числа осіб, які мають значний досвід роботи в органах досудового розслідування, прокуратури, судах за кордоном чи міжнародних організаціях, володіють необхідними знаннями та навичками для проведення такої оцінки (аудиту), а також мають бездоганну ділову репутацію. При цьому висновок незалежної зовнішньої оцінки (аудиту) діяльності Національного бюро оприлюднюється, включається як додаток до письмового звіту Національного бюро та заслуховується Верховною Радою України [12].

Зауважимо, що письмовий звіт про діяльність Національного бюро повинен містити інформацію про:

1) статистичні дані про результати діяльності з обов'язковим зазначенням таких відомостей: кількість зареєстрованих заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення у розрізі кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро; кількість оперативно-розшукових справ, заведених Національним бюро, та їх результативність; кількість осіб, щодо яких складено обвинувальні акти щодо вчинення ними кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного

бюро; кількість осіб, щодо яких набрав законної сили обвинувальний вирок суду щодо вчинення ними кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро; кількість осіб, щодо яких набрав законної сили виправдувальний вирок суду щодо вчинення ними відповідних правопорушень; відомості про розмір збитків і шкоди, завданих кримінальними правопорушеннями, віднесеними законом до підслідності Національного бюро, стан та обсяги їх відшкодування; відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, конфісковані за рішенням суду, а також кошти у розмірі вартості незаконно одержаних послуг чи пільг, стягнені на користь держави, та розпорядження ними; відомості про кошти та інше майно, одержані внаслідок кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, які було повернуто в Україну з-за кордону, та їх зберігання; відомості про арешт майна, конфіскацію предметів та доходів від кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Національного бюро, та розпорядження ними; кількість направлених подань про усунення причин і умов, що сприяли вчиненню кримінального корупційного правопорушення; результати проведених перевірок на добросовісність тощо;

2) взаємодію з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями; недержавними організаціями і засобами масової інформації;

3) чисельність працівників Національного бюро, кваліфікацію та досвід його працівників, підвищення їх кваліфікації;

4) діяльність підрозділу внутрішнього контролю Національного бюро; кількість повідомлень про вчинення правопорушень працівниками Національного бюро, результати їх розгляду, притягнення працівників Національного бюро до відповідальності;

5) інші відомості, що стосуються результатів діяльності Національного бюро та виконання покладених на нього обов'язків (ст. 26 Закону) [12] тощо.

Як бачимо, із законодавчих положень складається лише уявлення про кількісні (статистичні) показники оцінки, про якісні зовсім не йдеться. Також відсутні згадки й про критерій довіри населення й орієнтацію на результат.

Цікаво зазначити, що задля отримання об'єктивної та вичерпної інформації щодо стану судового розгляду справ, досудове розслідування в яких здійснювало Націо-

нальне антикорупційне бюро, Секретаріат Ради громадського контролю при НАБУ здійснює системний моніторинг частини таких кримінальних проваджень. До процесу моніторингу залучені партнери: Центр політико-правових реформ; громадська організація «Платформа Громадський контроль», у співпраці та за підтримки якої здійснюється регіональний моніторинг (6 регіональних моніторів, які відвідують судові засідання у Вінниці, Луцьку, Хмельницькому, Черкасах, Одесі та Харкові).

Моніторинг проводиться з такими цілями: 1) виявити причини незначної кількості вироків у справах, досудове розслідування в яких завершено детективами НАБУ; 2) визначити причини та передумови затягування судового розгляду у провадженнях, досудове розслідування в яких здійснювали детективи Національного антикорупційного бюро; 3) інформувати експертне середовище та громадськість про діяльність Національного антикорупційного бюро, Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та органів судової влади, яку вони здійснюють у процесі притягнення осіб до кримінальної відповідальності за вчинення корупційних злочинів [13, с. 4]. Проте й у результатах моніторингу не бачимо однозначних якісних і кількісних показників оцінки службової діяльності детективів НАБУ, які, перш за все, відображали б її ефективність, якість і результативність.

Схожа ситуація має місце й у разі оцінки службової діяльності в Державному бюро розслідувань, яке на даний час ще перебуває на стадії завершення свого повноцінного формування. Так, у ст. 23 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII зазначається, що директор Державного бюро розслідувань інформує Президента України, Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України з основних питань діяльності Державного бюро розслідувань та його підрозділів, про виконання покладених на них завдань, додержання законодавства, прав і свобод людини і громадянина та щороку до 1 квітня подає Президенту України, Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України письмовий звіт про діяльність Державного бюро розслідувань за попередній рік. Відповідно, для забезпечення прозорості в діяльності Державного бюро розслідувань Державне бюро розслідувань через засоби масової інформації, на своєму офіційному веб-сайті та в інших формах має регулярно інформувати суспільство про свою діяльність [14]. Як бачимо, і у випадку з оцінкою службової діяльності Державного бюро розслідувань фактично мають місце кількісні показники.

Проте, як слушно зауважують В.І. Борисов та В.С. Зеленецький, за статичними даними об'єктивно не можна судити про реальність наявності причин для продовження строків розслідування, робити висновок щодо того, чи є закриття кримінальної справи за реабілітуючих обставин результатом об'єктивної неможливості подолання стану інформаційної рівноваги чи незаконного та необгрунтованого порушення кримінальної справи, тощо. Водночас конструктивним є й зауваження авторів стосовно того, що показники якості, результативності та швидкості діяльності досить часто збігаються, що робить виділення цих напрямів оцінки в певних випадках досить умовним [10, с. 215- 217].

Крім того, як наголошує Б. Чегіль, в.о. директора ТУ ДБР у м. Мелітополі, ефективність роботи слідчого чи співробітника оперативного підрозділу варто оцінювати з урахуванням складності кримінальних проваджень. Головним критерієм оцінювання слідчого вважаю направлення до суду кримінального провадження стосовно високопосадовця, дії якого суспільству, територіальній громаді чи державі спричинили значну шкоду. Штучно підвищувати показники роботи десятками і сотнями справ – недоцільно [15]. Погоджуючись із вищесказаним, не можна не зазначити й те, що основним критерієм оцінки ефективності діяльності Державного бюро розслідувань має також стати рівень довіри населення до новоствореного правоохоронного органу, як і у випадку з Національною поліцією України. Проте наразі щодо Державного бюро розслідувань даний критерій загалом нормативно не закріплено, як і власне індикатори та показники оцінки службової діяльності бюро.

Окрім розглянутих, аналогічно потребують уточнення й оптимізації показники оцінки службової діяльності й інших органів досудового розслідування чи слідчих підрозділів інших правоохоронних органів, які наразі загалом чітко не регламентуються, не закріплені в нормативно-правових документах чи загалом не розроблені.

Висновки

Отже, узагальнюючи вищесказане, вважаємо, що оптимізація показників оцінки службової діяльності слідчих органів має відбуватися з урахуванням підслідності кримінальних правопорушень за КПК України на основі науково обгрунтованої системи кількісних (статистичних) та якісних показників за вибраним ключовим критерієм максимізації рівня довіри населення до даних органів. Оскільки відбувається відхід від радянської «паличкової» системи оцінки, перевага має

відаватися якісним показникам за умови їх нормативного закріплення, однозначного розуміння, здатності бути вимірними й порівняними тощо.

Відповідно вважаємо за доцільне внести зміни із зазначенням цих показників і алгоритму їх розрахунку, трактування й урахування в подальшій службовій діяльності до таких нормативно-правових актів, як: Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції», наказ Міністерства внутрішніх справ України від 09.11.2018 № 900 «Про встановлення індикаторів, за якими здійснюється проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції України» та ін. Крім того, актуальним є питання розробки аналогічних нормативно-правових документів й щодо Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань України та інших слідчих органів і підрозділів.

У зв'язку з цим пропонуємо систематизувати підходи до оцінки службової діяльності, оптимізувати конкретні показники оцінки службової діяльності слідчих органів відповідно до підслідності кримінальних правопорушень у єдиному документі, розробивши відповідний проект Постанови Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію показників оцінки службової діяльності органів досудового розслідування в Україні», у якій мають бути визначені загальний порядок та особливості проведення оцінки в окремих слідчих органах, система критеріїв, індикаторів і показників оцінки, суб'єктно-об'єктний склад та інші невід'ємні аспекти, що нині потребують нормативного врегулювання.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10, № 11-12, № 13. Ст. 88.
2. Концепція «100 днів якості Національної поліції». URL: <https://www.police.gov.ua/upload/iblock/48b/48b85465f584f5944bfa349e83b47e3f.pdf>
3. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.
4. Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npras/pro-zatverdzhennya-poryadku-provedennya-ocinkirivnya-doviri-naselennya-do-nacionalnoyi-policiyi>
5. Про затвердження Порядку проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції : Постанова Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 58. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/58-2018-%D0%BF>

6. Про встановлення індикаторів, за якими здійснюється проведення оцінки рівня довіри населення до Національної поліції України : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 09.11.2018 № 900. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE32810.html

7. Крапивін Є.О. Концепція «100 днів якості Національної поліції»: невиконані обіцянки? URL: <http://umdp.info/police-experts.info/2016/12/29/kontseptsiya-100-dniv-yakosti-natsionalnoji-politsiji/>

8. Оцінка діяльності міліції за допомогою громадської думки. Звіт за результатами національного соціологічного дослідження / кол. авторів. Харків, ХІСД, 2012. 136 с.

9. Сергій Князев: Найближчим часом до МВС на затвердження подадуть критерії оцінки. URL: http://mvs.gov.ua/ua/news/11884_Sergiy_Knyazv_Nayblizhchim_chasom_do_MVS_na_zatverdzhennya_podadut_kriterii_ocinki_efektivnosti_roboti_policii_FOTO.htm

10. Проблеми забезпечення ефективності діяльності органів кримінального переслідуван-

ня в Україні : монографія / кол. авт.; за заг. ред. В. І. Борисова, В. С. Зеленецького. Харків: Право, 2010. 396 с.

11. Охріменко І.В. Оцінка ефективності діяльності органів і підрозділів Національної поліції України: погляд на проблему. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 11. С. 139-144.

12. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 47. Ст. 2051.

13. Валько В.І., Марчук А.Я. Звіт за результатами моніторингу судового розгляду справ, досудове розслідування в яких завершено детективами НАБУ (березень – серпень 2018 р.). Київ: ЦППР, 2018. 20 с.

14. Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12.11.2015 № 794-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2016. № 6. Ст. 55.

15. «Найголовніше питання – запуск роботи слідчих підрозділів», - виконуючий обов'язки директора ТУ ДБР у Мелітополі. URL: <https://sud.ua/ru/news/publication/126087-naygolovnishe-pitannya-zapusk-roboti-slidchikh-pidrozdiliv-v-o-direktora-tu-dbr-u-m-melitopoli>

В статье исследовано современное состояние и нормативно-правовое обеспечение оценки служебной деятельности следственных органов. Охарактеризованы имеющиеся недостатки и возможности совершенствования оценки служебной деятельности следственных органов. Выработаны предложения по оптимизации показателей оценки служебной деятельности следственных органов в соответствии с подследственностью уголовных преступлений по УПК Украины.

Ключевые слова: оптимизация, показатели оценки, оценка, служебная деятельность, следственные органы, подследственность, КПК Украины.

The article examines the current state and normative-legal framework for assessing the work of investigative bodies. The existing shortcomings and possibilities of improving the assessment of the work of investigating authorities are described. Proposals on optimization of indicators of appraisal of the activity of investigative bodies in accordance with the investigation of criminal offenses under the CPC of Ukraine.

Key words: optimization, evaluation indicators, evaluation, service activity, investigating authorities, investigation, CPC of Ukraine.

